

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ŞEYH ZEWAHİRİ

ŞEYH USAME Yİ ANLATIYOR

İMAMLA GEÇEN GÜNLER

ÇEVİREN

DEFNE BAYRAK

WEB

PRESSMEDYA.COM

Facebook / ücretsiz İslami e kitap indir

"Bismillah, hamd Allah'a, salat ve selam Allah'ın Resulü'ne, ehli beytine, ashabına ve izinden gidenlere olsun. Dünyanın dört bir yanındaki Müslüman kardeşlerim! Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh. Ve sonra:

Kardeşler benden (Allah onlardan razı olsun) Şeyh, imam, yenilikçi, mücahit, bu çağda cihadı yaşatan, İslam'ın aslanı Şeyh Usame bin Laden'le (Allah ona rahmet etsin) bazı anılarımı anlatmamı ve belki de Müslümanların genelinin onun hayatı hakkında bilmediği insani; üstün, soylu ve yüce yönünü açıklamamı istedi. Onunla yaşayan herkes

Doğrusu hamdolsun, Allahu Teala beni bu insanla beraber yaşamakla şereflendirdi. Kendisiyle; yolculuk olsun, uzak yere gitmek bir yerde kalmak, ikamet etmek olsun; çeşitli hallerde uzun dönemler geçirdim. Hamdolsun onun yaşantısında çok üstün, soylu, şerefli yanlarına şahit oldum. Bazılarını kardeşlerin talebine istinaden Müslüman kardeşlerime sunmak istiyorum. Kardeşlerden konuşmamın hatırıma gelen her şeyi kapsayacak şekilde serbest olmasını talep ettim. Çünkü maşallah şeyhin anıları çok fazla, çeşitli ve dolu!

Gerçekten çeşit çeşit faydaları, hikmetleri ve yönlendirmeleri var. Bu noktalardan bazılarını not aldım. İnşallah sizlere bu oturumda bu güzel anılardan aklıma gelenlerden bazılarını anlatacağım. İnşallah Allahu Subhanehu Teala bize kolaylaştırır ve bu yüce, soylu insanın şerefine anıldığı daha başka oturumlar da olur. Allah ona çok rahmet etsin ve Firdevsu'l Ala'da bizleri kendisine kavuştursun Şeyh Usame Bin Laden'le yaşayan bir insanın kendisinde gördüğü en önemli yanlardan biri kardeşlerine (mücahit kardeşlerine) karşı çok vefalı oluşuydu. Daima onların hayırlı yönlerini anmaya azmeder, başarılarını över ve onlar için üzülürdü. Tabi Şeyh Usame çok asil ahlaklı, yumuşak bir insandı. Aptal ya da yaygaracı veya da cahil değildi. Eğer cihat yolundaki kardeşlerinin zulme uğradıklarını ya da haklarını alamadıklarını hissederse kendi kendine çok üzülürdü. Şeyh, hayatının bir döneminde beraber yaşadığı kardeşlerden (Allah hepsine rahmet etsin) çağımızda cihadın dağlarından biri olan ancak gerektiği gibi tanınamayan şehit Ebu Übeyde El-Menşiri ile faziletli şeyh, komutan, mücahit Ebu Hafs El-Mısri ya da diğer adıyla Ebu Hafs komutanı (Allah'ın rahmeti onun ve Müslümanların tüm şehitleri üzerine olsun) daima hayırla anar ve kendilerine Allah'tan rahmet dilerdi. Bir kere hatırlıyorum bana şöyle demişti: 'O Allah'a hamdolsun ki bana – tabi bu Afgan Savaşı sırasında- cihat sahasına gelmeyi ve böylece Ebu Übeyde'yi tanımayı nasip etti. Aynı şekilde Afganistan'a yönelik Amerikan-Haçlı savaşı sırasında yayınlanan bazı makalelerde bu iki aslan, büyük kahraman, soylu şeyhe iftiralar atıldığını ve kendilerine karşı karalama kampanyası uygulandığını gördü. Bunun üzerine bana 'kardeşlerimize iftira atıp onları karalamaya kalkanlara cevap ver' dedi. Onların bazı faziletlerine konuşmalarında ve 'Peygamberin Bayrağı Altında Bir Atlı' isimli kitabımın ikinci baskısında dikkat çektim.

Şeyh aynı şekilde faziletli şeyh, mücahit, çağımızın cihat imamı Şeyh Abdullah Azzam'ı da (Allah ona rahmet etsin) çok kere ve hep hayırla, övgüyle anar ve

onun hakkında daima şöyle derdi: ‘Bu insan bu çağda cihadı yaşattı.’ Onu çok överdi. Şeyh, çağın Hubel’i Amerika’nın savunma bakanlığı Pentagon’a, ekonomik gücünün sembolü olan Newyork’a saldıran o 19 kardeşi de daima hayır ve iyilikle anar, onları hatırladığında etkilenirdi. Dördüncü uçakları da Beyaz Saray’a ya da kongreye doğru yolunda ilerliyordu. Bu kardeşleri büyük bir vefayla anıyordu. Ben de sizler de hatırlıyoruz, savaşın başlangıcından sonra ilk kez Tora Bora’da konuştu. 19 kardeşi öven bir konuşma yapmıştı. Bu konuşmada şeyhin görüntüsünü çok iyi hatırlıyorsunuz. Hepimizin içinde bulunduğu koşullardan; soğuşun şiddetinden, yiyeceğin, uykunun azlığından, susuzluktan, suyun donmasından –hatta altımızda; 15 metre derinlikteki su dahi donmuştu- ötürü nasıl yorgun, benzi solgun, bunalmış, bitkin düşmüştü. İşte bu zor koşullarda, düşman ve münafıklar etrafımızı sarmış, haçlılar bizi üzerimizden bombardımana tutarken Şeyh, bu kardeşler için bir vefa konuşması yapmakta ısrar etti. Sanki –Allah ona rahmet etsin- o mekanda, o kahramanları öven bir söz söylemeden kendisine şehadetin gelmesinden korkuyordu. Tabi inşallah başka vesilelerle Tora Bora’dan, kahramanlıklardan, örneklerden; Tora Bora’da Müslüman gençlerin sundukları o harika örneklerden tekrar bahsedeceğiz. İnşallah bunları detaylı bir şekilde anlatacağız. Tora Bora’da iken işimizi gerçekten tamamen Allah’a teslim etmiştik. Zira münafık düşman etrafımızı çevrelemiş, Nato da bizi üstümüzden bombalıyordu. Bulunduğumuz mevkinin her an basılacağını tasavvur ediyorduk. Bu nedenle de kardeşler kendilerini ölene kadar savaşa hazırlamıştı. Ancak tabi daha sonra açıklayacağımız üzere haçlıların aşırı korkaklığı ortaya çıktı. İnsanlık tarihindeki en büyük güç olduklarını dair övündükleri kuvvetlerine, tüm Holywood palavralarına karşın korktular. 300 İslam aslanının bulunduğu Tora Bora mevkiini basmaya cesaret edemediler. Korktular ve takdir-i ilahi! Bu, Şeyh Usame Bin Laden’in Haçlılara karşı çıkıp mücadele, savunma ve cihadı sürdürmesinin sebeplerinden biriydi. Aynı şekilde Müslümanların, Allahu Teala’nın her şeye gücünün yettiğini, Allahu Teala’nın o Siyonistlerin hakikatini kendilerini bildirdiğini ve ‘...Eğer siz acı duyuyorsanız, kuşkusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı duyuyorlar. Üstelik siz Allah’tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz...’ kavlini (Nisa Suresi, 104) bilmeleri içindi. Burada kastetmek istediğimiz, Şeyh Usame’nin o 19 kişiye vefasını göstermek için o zor koşullarda, o gördüğünüz haliyle o konuşmayı yapmakta ısrar etmiş olmasıdır. Sonra bunun ardından; Allah ona rahmet etsin Şeyh Tora Bora’dan çıktıktan sonra söylediği ilk söz, o on dokuz kişi için sarfettiği vefa konuşması olmuş, kendilerini isimleriyle teker teker anmıştır.

Şeyh Usame Bin Laden (Allah ona rahmet etsin) şehit Şeyh Abdurrahman Kenedi’ye de çok bağlıydı. Bana bir mesaj göndererek bu adamın kahramanlıklarından bahset, insanlar onu, faziletini bilsin, dedi. Zira konuşmalarımın birinde ondan bahsettim. Hicretinden, ihsanından ve takdire şayanlığından, Haçlılara karşı savaşta öne atılıp geri kaçmadan öldürüldüğünden söz ettim. Şeyh aynı şekilde Şeyh Libi’nin oğlu olan şeyhe –Allah ona rahmet

etsin- karşı da çok vefalıydı. Bana ‘bu adam kendini bizim için feda etti’ derdi. Çünkü şeyh (Şeyh Libi’nin oğlu) -inşallah Allahu Teala kolaylık verirse Tora Bora ile ilgili detayları da anlatırken tekrar değineceğiz inşallah- Tora Bora’daki İslami mücadele gücünün askeri komutanıydı. Şeyh Usame kendisine kardeşlerden büyük bir kısmını –şeyhin siyasi ve meydani tecrübesinden bahsederken detaylı bir şekilde anlatacağız inşallah- Tora Bora’dan çıkarıp Pakistan’a götürme görevi vermişti. Gerçekten de bu aşırı zor görev, buz, soğuk ve kuşatma gibi sert koşulların mevcudiyetine karşın başarı ile sonuçlandı. Onları münafıkların saflarının ortasından, o sıra vurmakta oldukları Tora Bora dışında tüm Afganistan’ı egemenliği altına almış düşman Haçlı’nın bombardımanı arasından çıkardı. Onları Pakistan sınırına götürdü. Pakistan’da ise Haçlılar bu kardeşleri ancak bazı Pakistan aşiretlerinin ihaneti sebebiyle ele geçirebildi ki bu bilinen bir hikayedir. Pakistanlılar Şeyh Libi’nin oğlu şeyhi Kohat hapisanesine koyduklarında kendisinde o kardeşlerin idare işleri hesabına ait para vardı. Hain, rüşvetçi Pakistanlı subaylar kendisiyle pazarlığa kalktı. Bu parayı kendilerine vermesi karşılığında kendisine hapisten kurtulmayı, ismini silmeyi ve sanki hiç yakalanmamış gibi göstermeyi teklif ettiler. Ancak Şeyh Libi’nin oğlu şeyh –Allah ona rahmet etsin- tüm insanlar bu kahraman Libyalıyı bilsin, Libyalı kardeşleri –inşallah şu anki zaferleri İslam ve Müslümanlar için olur ve içlerinden inşallah Şeyh Libi’nin oğlu yerine milyonlarcası çıkar- kendisini örnek alsın! Kendisine bu teklifi yaptıklarında şöyle dedi: ‘Hayır! Kardeşlerimi terk etmem. Ama size hepimizi birden çıkarmanız karşılığında bu parayı, hatta daha fazlasını öderim. Pakistanlı subaylar onun bu teklifini reddetti. Şeyh Libi’nin oğlu, mücrim Kaddafi rejimi kendisini öldürene kadar kardeşleriyle beraber hapiste kaldı. İnşallah Libya’daki soylu ve özgür mücahitler, kanında İslam’a ve peygamberine (s.a.s) karşı sevgi dolaşan, o azmi taşıyan tüm Libyalılar, Kaddafi’den de, kendisine azap çektiren ve daha sonra da öldürsün diye Kaddafi’ye teslim eden Batılı Haçlı Nato güçlerinden de bu Libyalı aslanın intikamını alacaktır. İşte Şeyh Usame’nin ‘bu adam kendini bizim için feda etti’ sözünün açıklaması budur.

Şeyh Usame Bin Laden bana Şeyh Mustafa Ebu’l Yezid’in kahramanlıklarından bahsettiği bir mesaj da göndermiş şöyle demişti: ‘Bu adam kendini ve ailesini bizler için feda etti.’ Yani kardeşlerin işlerini, mücahitlerin işlerini yürüttü. Mücahitler, ensar ve muhacirlerle irtibat kurdu. Bu mübarek zengin çalışmasının karşılığında da Nato casusları kendisini izledi, sonra Allah ona rahmet eylesin; hem kendisini, hem ailesini hem de Kur’an ezberletip kendilerine baktığı yetimleri öldürdü.

Bu, o soylu insanın kardeşlerine bağlılığını gösteren örneklerden biridir.

Şu anda aklıma gelen bir başka nokta! Bilmiyorum belki insanlar bu yönünü bilmiyordur. Çünkü onlar İslam’ın aslanını ‘Amerika güvenlikte olmayı hayal edemeyecek’ diye kükrer, Bush’u tehdit ederken görüyordu. İnsanlar onun çok ince, yumuşak, latif bir insan olduğunu, ince ruhlu, benzeri görülmemiş

Yine Şeyh Usame Bin Ladin'e yaklaşanların bildiği bir şey var. O da kalbinin yumuşaklığı ve ağlamaya hazır oluşu. Bir hutbe verse, konuşsa ya da dua etse hemen gözleri dolardı. Şeyh Usame Bin Laden gözlerinin hemen dolması ve ağlaması ile bilinmektedir. Hatta bir keresinde bana danışarak şöyle dedi: 'Bazı kardeşler bana sen bazen konuşurken gözyaşların seni geçiyor. Biraz kendini tutsan, diyorlar. Neden böyle oluyor acaba?' Ben de kendisine şöyle dedim: 'Ey Şeyh bu, Allah'ın senin kalbine koyduğu rahmet. Bundan ötürü üzülme. Bu Allahu Teala'nın sana bahsettiği bir lütuf.

Şeyh Usame Bin Laden'de –Allah ona rahmet etsin- gördüğüm yanlardan biri de; bir keresinde Kabil yakınındaki Aynek Kışlası'ndaydık. Şeyh oradaydı. Ben de onunlaydım. Bazı kardeşler geldi ve bizimle oturdu. O vakit Şeyh Filistin hakkında bir şey söyledi. İnsanlar Gazze'de gösterilere çıkmışlar ellerinde (sloganlar yazılı pankartları kastediyor) taşımışlardı... Bu konuda bir şeyler söyledi. Sanırım daha önce söylediği gibi 'Ey Filistin'deki kardeşlerimiz! Sizin kanınız bizim kanımız, evlatlarınız bizim evlatlarımız, kana kan, yıkıma yıkım' sözlerini söylemişti. Tam olarak hatırlamıyorum. Ama Filistin'i savunmak için vaatte bulunduğu sözlerden birini söylemişti. Şeyh'in Filistin'e sevgisi apayrı bir konu, inşallah bunu da ayrıntılı anlatmamız gerekir... O kardeş (içlerinden biri) geldi ve şeyhe şöyle dedi: 'Medyada gösterilere katılan kadınları gördüm. Gösterilere çıkmış ve ellerinde 'Vaadini yerine getirmeni bekliyoruz Usame' ya da buna benzer bir söz yazılı pankartlar taşıyorlardı.' Şeyh sustu. Ancak çok etkilendi. Sonra yatsı namazını kılmak için camiye –kışlanın mescidine- gittik. Işık sönüktü. Farzı kıldıktan sonra Şeyh caminin köşesine yöneldi. Sünneti kılıyor ve sesli sesli ağlıyordu. Onu duyuyordum. Bu ağlama ve yakarış kendisine gelen 'Filistinli kadınlar Usame Bin Laden'den ahdine vefalı olmasını bekliyor' haberinden ötürü dedim. Onun ahdini yerine getirdiğine inanıyorum. Allah'tan ona da kendimize de tüm Müslümanlara da rahmet etmesini diliyorum.

Şeyh Usame'nin hayatından anlatılabilecek; oğullarıyla ilgili de çok güzel yönler var. Şeyhe yaklaşan herkes onun çocuklarındaki asil ve üstün terbiyeyi fark ederdi.(Allahu Subhanehu ve Teala'dan onları da bizleri de, evlatlarımızı da tüm Müslüman evlatlarını da korumasını, itaati üzere muvaffak etmesini niyaz ediyorum.) Şeyh Usame Bin Laden; o milyarder, çok zengin insanın oğulları misafirlerine hizmet eder, kendi başlarına hiçbir şey yapmalarına müsaade etmezlerdi. Yani ellerini yıkarlar, onlara yemek sunar, ellerini kurularlar, kendilerine yer hazırlarlardı. Şeyhin misafirlerine aşırı saygı duyar, onlara karşı çok edepli davranırlardı. Hatta çok insandan 'maşallah! Ne üstün terbiye!' dediklerini duydum. Şeyh Usame Bin Laden çocuklarının terbiyesine çok önem veriyordu. Sürekli yer değiştirme ve istikrarsızlık koşullarına karşın –

Allah ona rahmet etsin- çocuklarının eğitimi; her şeyden önce de Allahu Subhanehu ve Teala'nın kitabını ezberlemeleri için uğraşıyordu. Evlatlarından bazılarının Kur'an-ı Kerim'den birçok cüzü ezberlediğini sanıyorum. Hatta belki

de –tam bilmiyorum- bazıları Allah’ın kitabının tamamını ezberlemiştir. Allahu Teala’dan Müslüman evlatlarının hepsine ezberlemeyi nasip etmesini diliyorum.

Şeyhin eğitim, ilim ve bu alandaki faaliyetleri hikayesinden bir kısmı belki ‘Peygamberin Sancağı Altında Bir Atlı’ kitabımın ikinci baskısında anlattım. Ancak bu yönü; yani onun davet ve ilmin yayılması için sarfettiği çaba tariften hakkını almadı. (yeterince anlatılıp açıklanmadı)

Şeyh, Kur’an öğretsin diye çocuklarına hoca getirdi. Bu öğretmen sıradan bir öğretmen değildi. Aksine Şankit’in en iyi alimlerinden biriydi. Arapça, kıraatler ve Osman hattı ilimlerinde çok derin bilgisi vardı. Kardeşlerden birçoğu ondan faydalandı. Ben kendim de faydalandım. O benim şeyhim . Beraat kitabımda kendisinin güzel biyografisinden bazı şeyler anlattım.

Bu şeyh, sıradan bir şeyh değildi. Allah yolunda hicret etmiş, murabıt bir insandı. Şeyh Usame bin Laden gibi kahramandı. Arap Köyü’nde bir atı vardı. Arap Köyü de uzun bir hikaye. Hayatımda bir benzerini daha görmediğim, kaldığım hiçbir yerde, orada kaldığım mekandaki kadar rahat etmediğim o zahit, mütevazı ve mübarek köyden de Allahu Subhanehu ve Teala nasip ederse bahsedeceğiz. O hocanın bir atı vardı. Şeyh o atı kendisinden satın aldı ve atların grubuna kattı. Biz ona ders almaya gidiyorduk. O da bize ikramda bulunuyor, kendi eliyle güzel Moritanya çayı hazırlıyor, yemek sunuyordu. Bizse ona ‘ey şeyh, sen bizim hocamızsın’ (Bize hizmet etme biz sana hizmet edelim manasında) diyorduk. O ise asla kabul etmiyor ve bize kendisi hizmet ediyordu. Kendisinden Kur’an ilimleri ve Arapça öğrenmeyi talep ettim. Bana ‘önce kıraat hatalarını düzeltmekle başlayalım. Allahu Subhanehu ve Teala’nın kitabı, beşerin sözüne özen göstermekten daha evladır. Daha sonra Arapça ilimlerine gireriz’ dedi. Daha önce Beraat kitabında da bahsettiğim gibi bana önce tecvitten orta bir giriş yazdırdı. Sonra Cezeriyye manzumesini çalışmaya başladık. Maşallah kendisi ilimden bir deniz! Ancak buna karşın bize aşırı derecede basit anlatıyordu. Hatta onu köyün camisinde görüyordum. Kardeşlere tecvidi çok basit bir şekilde anlatıyordu. Mesela onlara ihfa ile idgam arasındaki farkı anlatırken bir şey getiriyor. Sonra ‘bunu elbisemin içine sakladım, işte bu ihfa’, ‘kendisinden hiçbir eser kalmayan ise idgamdır’ diyordu. İşte bu kadar basit anlatıyordu. Kendisinden Cezeriyye dersleri aldığım zaman bazen benimle beraber Şeyh Ebu Hafs El-Komandan ve şehit Ebu Ubeyde El-Moritani (Allah ona rahmet eylesin) de geliyordu. Bize kendisi hizmet ediyordu. Oradan çıktığımız zaman da bazen benimle çarşıya geliyordu. Sonra bir de bakıyordum ki bana meyve almış. Ona ‘efendimiz bu asıl benim üzerime vacip’ diyordum. O da ‘yok yok bu sana değil, oğlun Muhammed’e, geri çevirme’ diyordu. Sonra bir de bakıyordum ki bana balık almış. Ona ‘efendimiz bu bizim üzerimize vacip, nasıl olur bu?’ (nasıl alır, kabul ederiz) diyordum. O da ‘yok yok bu sana değil, oğlun Muhammed’e diyordu. İşte kendisinin öğrencisi olma şerefine erdiğim bu faziletli insan Şeyhin çocuklarının Kur’an ezberi hocasıydı. Onlara muamelesinde çok sertti. Bir kere hatırlıyorum. İçlerinden birine bağırıp şöyle

dedi: ‘Sen çocuk! Sana söz söylemek de senin babanla konuşmak da bir işe yaramaz. Sen ancak sopadan anlarsın.’ Şeyhin oğulları şeyhten aldıkları terbiyeden, hocalarının yüzüne bakamıyorlar, çekinik ve hiç seslerini çıkarmadan duruyorlardı.

Tabi şeyh Usame eğitime aşırı önem veriyordu. Hatta bazen köyün camisinde eğitim konusunda dersler veriyor, ‘İslam’da çocuk terbiyesi’ kitabını açıklıyordu. Bu terbiyevi yöne daima önem veriyordu.

Hatırlıyorum, çocukları ona aşırı bağlıydı. Birçok konumda aslanın yavrularını koruduğu gibi onu koruyorlardı. Gölgesini terketmiyor, onu canlarıyla koruyorlardı.

Şeyhin evlatlarının bağlılığı, şeyhi korumaları... Bu hikayeyi de inşallah anlatacağız ancak anılar çok fazla. Şeyh Usame'nin oğullarıyla yaşadığı iki olayı hatırlıyorum. İkisi de çok etkileyiciydi.

İlki: Celalabad'daydık. Münafıklar Celalabad'ı ele geçirmeye başladıklarında Tora Bora dağlarına çıkma kararı aldık. O vakit şeyhin oğulları da kendisiyle beraber gelmişti. İşlerin o şekilde gideceğini ve Kabil'in düşeceğini tahmin edememiştik. Şeyhin küçük oğullarından bazıları da oradaydı. Onlardan biri de Halit (Allah ona rahmet eylesin, babasının öldürüldüğü olayda o da şehit oldu) idi. Halit küçüklerin en büyüğüydü. Ondan küçük iki kardeşi daha vardı. Hareket etmeye karar verdik ve şehrin dışına çıktık. Akşam olunca Tora Bora Dağı'na doğru hareket etmeye karar verdik. İkindiyle akşam vakti arası kardeşlerden biri geldi ve babalarına selam vermeleri için çocukları aldı. Şeyh Usame bu kardeşi çocuklarını önce güvenilir bir yere ve daha sonra da şeyhin ailesine götürmesi için görevlendirdi. Sonra veda anı geldi. Şeyh çocuklarıyla uzaklaştı. Ben manzarayı uzaktan izliyordum. Gerçekten çok etkileyici bir manzaraydı. Baba üç küçük oğluna veda ediyor... Bir daha kendilerini ne zaman göreceğini bilmiyor. Dünya da mı, ahrette mi... Ya da bu ilk buluşma anları mı yoksa sonuncusu mu bilmiyor... Şeyh çocuklarına veda ediyor ve onlara şöyle diyordu: ‘Bu amcanızla gideceksiniz. O sizi inşallah aileye ulaştıracak. Büyük çocuklarının gözleri yaşlarla dolu... Şeyh aşırı etkilenmiş durumda... Bir şeyden anlamayan zavallı küçükse babasına şöyle diyor: ‘Ama baba, benim çantam Kabil’de kaldı. Çantamı istiyorum.’ Kabil haçlıların eline düşmüş... Şeyh ona ‘inşallah hayırlısı canım inşallah. Amcan sana başka çanta getirecek’ dedi. Sonra ayrıldılar. Çok etkileyici bir manzaraydı. Bana oğullarına veda ediyor ama onları bir daha nerede, ne zaman göreceğini bilmiyor. Onlar da babalarını terk ediyor ve nerede, ne zaman bir daha kendisini göreceklerini bilmiyorlar.

İkinci olayda ise şeyhi aşırı takdir ettim. Bir mekandan diğerine hareket ediyorduk. Şeyhin oğullarından biri de bizimleydi. O Haçlı kampanyası esnasında! Gariban bir şekilde bir araca binmiştik işte! Yarı nakil aracı! Allah’a tevekkül etmiştik... Araç bizi karanlıkta götürüyordu. Belli bir noktaya gelince

araç durdu. Şeyhin oğlu ile rehber, başka bir mekana gitmek için arabadan indiler. Biz de başka bir mekana gidiyorduk. O an, karanlığın ortasında şeyh araçtan indi. Oğluna veda ediyordu. Bir daha buluşabilecekler mi buluşamayacaklar mı Allahu Subhanehu ve Teala'dan başkası bilmiyordu. O anda; öylesi bir konumda şeyh oğluna ne dedi?! Ona şöyle dedi: 'Oğlum! Allah yolunda cihat üzerine sözümüz üzerineyiz.! (bu yolda devam edeceğiz).' Şeyh ile ilgili bu harika konumu hatırlıyorum.

Bu kadarla yetineceğim. İnşallah yenilikçi imam şeyhin hikayesine daha başka oturumlarda devam edeceğiz.

Selamun aleykum ve rahmetullah ve berekatuh"

